

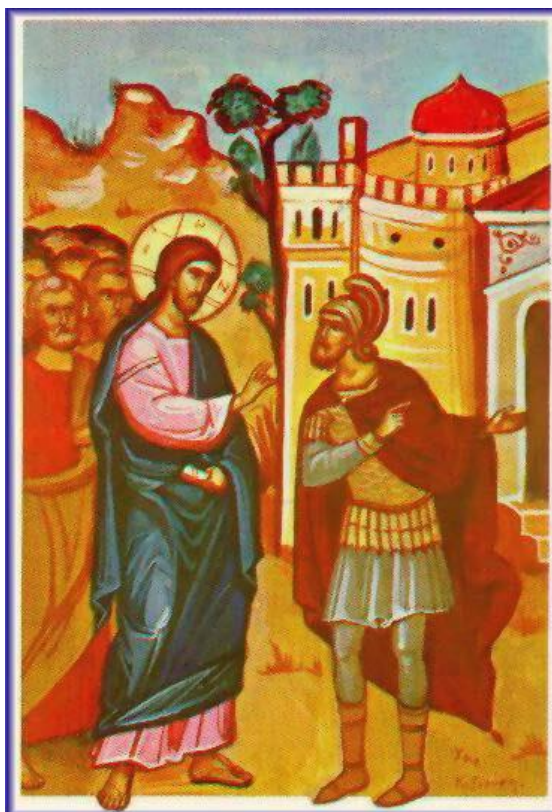
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

ШКОЛА ЖИТТЯ
Четверта Неділя після
П'ятидесятниці

THE SCHOOL OF LIFE
Fourth Sunday after
Pentecost

L'ÉCOLE DE LA VIE
Quatrième Dimanche après
la Pentecôte

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Четверта Неділя після П'ятидесятниці

У сьогоднішній Євангелії (Матвія 8:5-13) ми чуємо про зцілення Ісусом слуги римського сотника і зауважуємо враження, яке цей сотник зробив на Ісуса. Матвій каже, що Ісус здивувався і сказав Своїм послідовникам: «Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!». Що це за людина могла отримала таку похвалу від Месії, Сина Божого?

Осмислюючи Писання ми знаходимо причину такої поваги. Цей чоловік був язичником. У нього не було тієї переваги, що мали ті, які належали до народу, з яким Бог уклав був Свій завіт, як читаємо в Біблії. Він не вивчав Святе Письмо, і не чув виклади про нього. Але що за турботу він проявив для людини, яка не була навіть рідна йому, а просто слугою! Він, було,

почув про Ісуса та про Його чудеса, і вирішив удатися з потребою його слуги до цієї надзвичайної Людини, Яка була з'явилася серед народу землі, до якої його військовий обов'язок був його привів.

Цей чудовий сотник, ім'я якого ми не знаємо, брав під увагу звичаї цього народу. Він знав, що це було б неприйнятно, щоб Ісус, будучи євреєм, заходив до дому не-єврея, хоча Ісус виявив всеобіймаючу Божу любов, яка перевершує людські звичаї, висловивши готовність піти туди. Із незвичайним смиренням, зовсім несподіваного від воєначальника призначеного Римом, щоб служити серед тих, до чиїх релігії і звичаїв римляни ставилися з жалінням і погордою, сотник сказав: «Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою.»

І тоді приходить цей вражаючий вислів віри, який викликав в Ісуса подив і похвалу. Як військова людина, сотник цінував порядок і дисципліну. Ймовірно, він припустив - абсолютно правильно - що в невидимому світі, якого видимий є тінню (відповідно до Платонівської філософії, яка користалася пошаною язичників – а також і євреїв), повинен бути такий же порядок. Сотник міркував, що Людина така, як Ісус, мусіла б мати високу владу в цьому невидимому світі. Таким чином, він попросив: «Та промов тільки слово, і видужає мій слуга!» Так воно й було. Слуга його видужав у той момент, коли Ісус сказав: «Іди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться!». Сприйняття сотником влади Ісуса було прийняте Месією як *віра!*

Ми можемо прийняти з цього цінний урок. Римський сотник досягнув успіх у духовному житті, без інших вчителів, як його власні спостереження світу і як все працює в ньому. Він застановлявся і робив висновки. Сам Ісус похвалив його за його ретельність. Ми, християни, з іншого боку, отримали не лише вчення Ісуса, а й, містично, через таїнственне життя Церкви, потенціал мудрості й сили, щоб жити згідно з цими навчаннями і зростати в досконалості, поки не доб'ємося свого високого покликання: стати дітьми Божими.

У нас є переваги в якості членів народу Божого, нового Ізраїлю, Церкви, - але вони не мають значення для нас, якщо ми байдужі і ледачі. Ми тоді не отримуємо благословення - і немає для нас жодного виправдання. Ми навіть можемо взнати, що страшні слова Ісуса на адресу тих, хто ігнорував Його пришествя – звернені й до нас: "[Б]агато-хто прийдуть від сходу та заходу, і засядуть у Царстві Небеснім із Авраамом, Ісаком та Яковом. Сини ж Царства повкидані будуть до темряви зовнішньої». Будьте ласкаві, давайте будемо старанними!

THE SCHOOL OF LIFE
Fourth Sunday after
Pentecost

In today's Gospel (Matthew 8:5-13) we hear about Jesus' healing of the Roman centurion's servant and note the impression that the officer made on Jesus. Matthew says that Jesus marvelled and said to His followers: "Assuredly, I say to you, I have not found such great faith, not even in Israel!". What sort of man was this to have gained such praise from the Messiah, the Son of God?

As we ponder the Scriptures we find the reason for such regard. The man was a pagan. He did not have the advantage of being a member of the people with whom God had made His covenant, as recorded in the Bible. He had not studied the Scriptures, nor heard them expounded. Yet what concern he showed for a man who was not even a relative, but a servant. He had heard about Jesus and His miracles and decided to take his servant's need to this remarkable Man, Who had appeared among the people of the land where his military duty had brought him.

This marvelous centurion, whose name we do not know, was mindful of the customs of these people. He knew that it would be troublesome to Jesus as a Jew to come to a Gentile home – although Jesus had manifested God's universal love, which transcends human customs, by expressing His

L'ÉCOLE DE LA VIE
Quatrième Dimanche
après la Pentecôte

Dans l'Évangile d'aujourd'hui (Matthieu 8:5-13), nous entendons parler de ce comment Jésus a guéri le serviteur d'un centurion romain et constatons l'impression que cet officier a produit sur Jésus. Matthieu dit que Jésus s'étonna et dit à Ses disciples: «Je vous le dis en vérité, même en Israël je n'ai pas trouvé une si grande foi". Quel genre d'homme était-il pour avoir gagné un tel éloge du Messie, le Fils de Dieu?

En méditant sur les Écritures, nous découvrons la raison de cette estime. L'homme était un païen. Il n'a pas eu l'avantage de faire partie du peuple avec lequel Dieu avait fait Son alliance, comme il est écrit dans la Bible. Il n'a étudié les Écritures, ni entendu ceux qui les exposaient. Pourtant, quel souci il a montré envers un homme qui ne lui était même pas un proche, mais un simple serviteur. Il avait entendu parler de Jésus et de Ses miracles et avait décidé de rapporter les besoins de son serviteur à cet Homme remarquable, Qui avait fait Son apparition parmi les habitants de la contrée où son service militaire l'avait amené.

Ce merveilleux centurion, dont nous ne connaissons pas le nom, tenait compte des coutumes de ces gens. Il savait qu'il serait embarrassant pour Jésus comme Juif de venir dans une maison de Gentile - bien que Jésus eût manifesté l'amour universel de Dieu, qui surpasse les coutumes humaines, en exprimant Sa volonté d'y aller. Avec une remarquable humilité, tout à fait

readiness to go there. With remarkable humility, quite unexpected coming from a military leader appointed by Rome to serve among those, whose religion and customs Romans viewed with pity and scorn, the centurion said: "Lord, I am not worthy that You should come under my roof."

And then came the astounding declaration of faith which elicited Jesus' surprise and praise. As a military man, the centurion valued order and discipline. He may have surmised – correctly – that in the invisible world of which the visible realm is a shadow (according to Platonist philosophy which was held in esteem by Gentiles - and Jews as well), there must be a similar order. A man such as Jesus must have authority in that realm, reasoned the centurion. Thus, he requested: "But only speak a word, and my servant will be healed." And so it was. His servant was healed the moment Jesus said: "Go your way; and as you have believed, so let it be done for you". The centurion's perception of Jesus' authority was received by the Messiah as *faith!*

We may learn a valuable lesson from this. The Roman centurion achieved success in spiritual life, with no other teacher than his own reasoned observation of the world and how things worked in it. He pondered and drew conclusions. Jesus Himself commended him for his diligence. We, Christians, on the other hand, have received not only the teachings of

inattendue qui venait d'un chef militaire, nommé par Rome pour servir parmi ceux dont la religion et les coutumes étaient perçues avec pitié et mépris par les Romains, le centurion dit: «Seigneur, je ne suis pas digne de ce que Tu entres sous mon toit.»

Et puis vint la déclaration étonnante sur la foi qui a causé la surprise et mérité la louange de Jésus. En tant que militaire, le centurion respectait l'ordre et la discipline. Il a peut-être deviné - à juste titre - que dans le monde invisible dont la manifestation visible est une ombre (selon la philosophie platonicienne qui était tenue en haute estime chez les païens - et les Juifs aussi), il doit y avoir un ordre similaire. Un Homme comme Jésus doit avoir une grande autorité dans ce domaine, estimait le centurion. Alors, il a demandé: «Mais dis seulement un mot, et mon serviteur sera guéri.» Et ce fut ainsi. Le serviteur fut guéri le moment même quand Jésus a dit: «Va, qu'il te soit fait selon ta foi.» La perception que le centurion avait faite de l'autorité de Jésus a été considérée par le Messie *en tant que foi!*

Nous pouvons apprendre une leçon précieuse de cette situation. Le centurion romain a connu un succès dans la vie spirituelle, sans autre maître que sa propre observation raisonnée du monde et la compréhension du fait comment les choses y fonctionnent. Il réfléchissait et tirait des conclusions. Jésus Lui-même l'a félicité pour sa diligence. Nous, Chrétiens, d'autre part, avons reçu non seulement les enseignements de Jésus, mais aussi, mystiquement, à travers la vie sacramentelle de l'Eglise, la sagesse potentielle et la puissance de vivre en

Jesus, but also, mystically, through the Sacramental life of the Church, the potential wisdom and power to live according to those teachings and grew in perfection, until we achieve our high calling to become children of God.

We have advantages as members of the people of God, the new Israel, the Church – but they are without value to us if we are apathetic and lazy. We then get no blessing – and have no excuse. We may even find that the terrible words Jesus spoke about those who ignored His coming apply to us: “[M]any will come from east and west, and sit down with Abraham, Isaac, and Jacob in the kingdom of heaven. But the sons of the kingdom will be cast out into outer darkness.” Do, please, let us be diligent!

suivant ces enseignements et de grandir dans la perfection, jusqu'à ce que nous atteignons notre haute vocation de devenir enfants de Dieu.

Nous avons des avantages puisque nous faisons partie du peuple de Dieu, du Nouvel Israël, de l'Eglise - mais ils sont sans valeur pour nous si nous sommes apathiques et paresseux. Alors nous n'obtiendrons aucune bénédiction - et n'aurons aucune excuse. On peut même découvrir que les mots terribles que Jésus a dit de ceux qui ont ignoré Sa venue s'appliquent à nous: «[P]lusieurs viendront de l'est et de l'ouest, et seront à table avec Abraham, Isaac et Jacob, dans le royaume des cieux. Mais les fils du royaume seront jetés dans les ténèbres du dehors.» De grâce, soyons diligents!

Traduction par Olena Yemchenko